

РЕШЕНИЕ

№ 23349

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **8887** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. А. Р., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 3456 от 24.07.2024 г., постановено по АНД № 6235/2024 г. на Софийски районен съд, 97-ми състав, с което е изменено Наказателно постановление № 8534/28.02.2024 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканска пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция "Пътна инфраструктура", с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. 1 от Закона за пътищата му е наложено наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл. 1 от ЗП, вр. чл. 5, ал. 1, т. 1, б. "а", чл. 5, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като е намалил размера на наложеното наказание „глоба“ от 2 000 лева на 1 000 лева.

В жалбата се навеждат доводи, че неправилно е наложено имуществената санкция на водача, а не на превозвача или собственика на извънгабаритното ППС. Твърди се, че налице основанията на чл. 28 ЗАНН. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и измененото с него НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – началник отдел „Контрол по РПМ“, Дирекция „Анализ на риска и

оперативен контрол“, Агенция пътна инфраструктура, чрез процесуалния си представител гл. юрк. Н., в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба, като моли същата на бъде оставена без уважение. Моли да бъде потвърден оспорения съдебен акт.

В съдебно заседание, ответникът се представлява от юрк. Н., който оспорва касационната жалба и поддържа представеното становище по делото. Претендира юрисконсултско възнаграждение. При евентуалност прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата, съответно за правилност и законосъобразност на оспорения съдебен акт.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил следното: на 29.01.2024 г. в 10.00 часа на път II – 18, км 29, в посока [населено място] – [населено място], касаторът В. А. Р. е управлявал съчленено ППС с шест оси – МПС с три оси марка „В.“ с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с три оси с рег. [рег.номер на МПС], като извършвал превоз на товар – фадрома, като е бил спрян за проверка от инспектори в Агенция "Пътна инфраструктура", които изпълнявали служебните си задължения по контрол на републиканската пътна мрежа. Пътното превозно средство било измерено с техническо средство - ролетка № 1307/18/ (5 м.) и щрихова мярка за дължина L01, като било констатирано, че измерената широчина на ППС е 3.15 м при допустима максимална широчина 2.55 м, а измерената височина била 4.50 м при допустима максимална височина 4.00 м. Установено е, че касаторът не е разполагал с разрешително по чл. 8, ал. 2 от Наредбата, въпреки че управлявал извънгабаритно ППС, съответно не представил такова на контролните органи.

За така установеното бил съставен АУАН № 0009954/29.01.2024 г. за извършено нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл. 1 от ЗП, вр. чл. 5, ал. 1, т. 1, б. "а", чл. 5, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС в присъствие на нарушителя, който го подписал с отбелязване, че няма възражения, като такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на така съставения АУАН началник отдел „Контрол по републиканска пътна мрежа“ към Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура е издал атакуваното НП № 8534/28.02.2024 г., с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. 1 от ЗП на касатора е наложено наказание "глоба" в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл. 1 от ЗП, вр. чл. 5, ал. 1, т. 1, б. "а", чл. 5, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като

същото е връчено на 29.03.2024 г.

СРС е изложил доводи за категорична установеност на извършеното нарушение, затова че провереното ППС е с височина и широчина, които надвишават максимално допустимите по чл. 5, ал. 1, т. 2 и в чл. 5, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредбата. За движението на ППС е следвало да има издадено разрешително, което не е било налице към момента на извършването на проверката, поради което установеното нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б "а" от ЗП е безспорно установено.

За да измени НП, СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати процесуални нарушения, вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорността на касатора. Съдът е възприел обаче, че неправилно административнонаказващият орган е определил размера на наказанието без да отчете, липсата на доказателства за извършени други нарушения на ЗП от страна на касатора, както и данните за имотното му състояние в контекста на получавано трудово възнаграждение на нарушителя, работещ като шофьор, поради което е намалил размера на наказанието до минималния такъв от 1 000 лева.

Решението на въззивния съд е правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло направения от СРС анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, тяхната тежест, както и направените от съда изводи относно релевантните по делото факти, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН препраща към тях.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Проверката е извършена от служители на Агенция „Пътна инфраструктура“, оправомощени за това, съобразно чл. 37, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. Актът за установяване на административно нарушение е съставен от лицата по чл. 56, ал. 2, т. 1 от Закона за пътищата, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган - началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, оправомощен със Заповед № РД-11-246/ 31.03.2022 г. на председателя на Управителния съвет на АПИ, съобразно чл. 56, ал. 3, т. 1 от Закона за пътищата.

С разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Съгласно чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП се наказват физическите лица нарушили разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗП или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности по движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Именно като водач на моторното превозно средство, който непосредствено извършва дейността по движение на тежкия товарен автомобил без надлежно издадено разрешение, Ш. е извършил нарушението. Касаторът е физическото лице, извършител на нарушението по смисъла на чл. 53, ал. 1 от ЗП. За превозача е задължението да осигури разрешителното по чл. 15, ал. 3 от Наредбата, но за водача тежи задължението да осъществи превода при спазване на изискванията на закона, включително да разполага с издадено разрешително. Неизпълнението на това задължение от страна на водача обуславя отговорността му по чл. 53, ал. 1 от ЗП, поради което и дадената от административнонаказващия орган квалификация е законосъобразна.

Предвиденото в чл. 53, ал. 1 от ЗП административно наказание глоба е в размер от 1 000 лв. до 5 000 лв. Въззивният съд правилно е приел, че наложената глоба следва да бъде в минимален размер от 1 000 лв., тъй като нарушението е извършено от касатора за първи път и от него няма допълнително настъпили вредни последици.

Не се установяват основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като констатираното нарушение и обстоятелствата по извършване на същото разкриват типична за общия случай на нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП степен на обществена опасност на деянието, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3456 от 24.07.2024 г., постановено по АНД № 6235/2024 г. на Софийски районен съд, 97-ми състав.

ОСЪЖДА В. А. Р., ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: